

**PARTUS
IN ANTIQUO
TEMPORE**

**Laetus an
letalis
eventus?**

**Capobianco
Clelia
Clarissa Lanza
Revisio:
Lucia Mattera**

DR

Partus apud Graecos erat saepe causa mortis seu aetate prematura uxorum seu inopia aptorum pharmacorum, inde pericula frequentia infectionum.

Multas, praeterea, pudebat medici visitationis, melius a feminis –etsi parum peritis- adsisti et in partu adiuvari, at multo melius deum ipsum per oraculum in templum consultari. Itaque, si partus difficilis videbatur, noctu mater futura contendebat ad templum Aesculapii.

Et quae prodigia fiebant, saepe innaturalia!

Ut Cleò, causa exempli, gravida quinque annos (!) quae supplex dormivit in intimo *abaton*. Cum templo post noctem exivit , infantem pariebat, qui se iam lavavit et domum adivit!

Parum dissimilis partus in Medio Aevo sed mulier non sedens pariebat at, cordibus suspensa, stabat in pedibus.

Mulieres cernebant se esse praegnantes, cum natus, in quinto mense, incipiebat dare calces.

Alia indicia diffusa at non certa, color urinae, vino conspersae.

<<Ne cingilla moniliaque induantur!>>- , quibus fetus ante partum suffocantur.

A quo nomen "incincta" , id est "sine cincta".

Ut haberet filios mares et sanos, victus sanus admonebatur. Cibaria quae causantur duritiam alvi non erant edenda ne natus moriatur, "gula captus".

Praeterea cibaria nimium acuta causabant -dicebant- cecitatem futuram!

Non observanda animalia erant, praecipue a lepore visus amoverent ne ora leporina in filio viderent. Imagines mortis erant malum auspiciam, felix spectare partum divinum.

Partus caesareus erat plerumque rarus, frequentior post XIII saeculum, at solum cum uxoribus mortuis ante partum.

ABORTUS

Et iam erat qui, ut Ovidius, abhorrebat ut sicarius crudelis vitam abnueret infanti nascendo.

Crimen inhumanum et contra ipsam rerum naturam, ut amor animalium innatus monstrat.

Quae tamen humaniora sunt, hoc casu, etiamsi sint rationi non consentanea.

